

Многи Срби се не сећају шта су јуче имали за ручак, делом због кратког памћења, делом због тога што ништа нису ни имали за ручак. Међутим, власт у Србији социјално одговорна какву нам је народна воља и воља иностраних фактора дала се постарала да ако нема хлеба има игара, да игре и игрице, макар за кратко могу да надјачају крчање празних црева. Као део фестивала политичких игара у епицентру политичког земљотреса нашла се једна приватизација коју ЕУ није доставила новој власти на преиспитивање. Ради се о приватизацији коју је фирма Дарка Шарића извршила над бившим, садашњим и по свему судећи (судећи чак и по редеформисаном правосуђу) над будућим бившим министром полиције и премијером у оном што себе назива „власт“ у Србији и „изразом воље грађана Србије“.



Да би се улоге актера игара и игрица макар делимично осветлиле треба се подсетити да је Фирма Дарка Шарића подвргнута транспарентности пре пар година одмах по повратку Ивице Дачића из Вашингтона, куда га је одвео главни коридор пута без алтернативе. Момци из Вашингтона очигледно нису желели да им момци из Београда буду конкуренција у њиховом најпрофитабилнијем пројектним послу. Момци из Приштине то нису јер су само једна од филијала момака из Вашингтона.

Махање премијера белом књигом пред камерама истоветно је махању авио картом Бојана Пајтића пошто жели да му јавност а и коалициони партнери поверују на реч, ону реч коју је 2008. дао Александру Вучићу (кунући се при томе у славу) да ће СПС и СНС чинити победничку коалицију у Београду. Своју реч је потом доказао и приликом састављања претходне владе када је преговарао са СНС, а ушао у владу са ДС. Међутим, доследност, реч и свакако кајање су га натерали да приликом формирања ове

Игрице без Ивице - и границе

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 13 фебруар 2013 08:06

владе преговара са ДС, а формира владу са СНС. Изјаве о поверењу којим га обасипа коалициони партнер Вучић и председник Николић су очигледно више него заслужене.

Ипак је приметно да обруч који се полако и неумитно стеже око ове Ивицине француске везе некако одудара од изјава о поверењу. Рекло би се да Аца дави Ивицу као Аца Ивицу препуштајући жртви неуверљиво кретање и узалудно махање. Медији су све ефикаснији у каљању премијеровог образа (под препоставком да има образ), то за последицу има да рејтинг коалиције СПС – ЈС-ПУПС неумитно пада што ће челнике ЈС и ПУПС натерати да размисле колико је корисно да остану на броду који тоне, поготово када један крак пута без алтернативе води из Вреоца у Јагодину, а најперспективнијем српском политичару Јовану Кркобабићу перспектива, опстанак и продужење врсте зависе од избора праве стране.



Дачићу као последња сламка спаса остаје да увери момке из Вашингтона да ће њихове налоге боље извршавати од двојца Вучић – Николић и тако постати недодирљив попут Драгана Шутановца, неимара који без икаквих последица диже нардак ни на небу ни на земљи, на пашњаку у центру града. Вучићев контра потез је елиминација такве претње, јер ће СПС без Ивице Дачића и коалиционих партнера морати да пређе цензус, при чему је услов тог преласка да опет пређу бираче, али овог пута без оног који је у томе био највештији и без наследника који ће имати такву избацивачку снагу патриотских парола, њиховог харизму, уцењивачке капацитете, острадне наступе, реч, доследност и образ њиховог садашњег вође.

Вучић има довољно материјала за политичку и судску егзекуцију Ивице Дачића (ако му

Игрице без Ивице - и границе

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 13 фебруар 2013 08:06

буде дозвољена). Већ заборављена афера прислушкивања и заштићени сведоци Ивицине француске везе чекају да буду лансирани непосредно пре и током егзекуције срозавајући не само углед Ивице Дачића већ и углед других делатника политике, тог најстаријег заната на свету, ма како невероватно деловало да тај углед може још више да се сроза. Ивици остаје утеха да се налази у елитном друштву, односно да није једини политичар у Србији који је имао специјалне везе са нарко бизнисменима. Вучићу пак остаје да на крилима борбе против корупције формира нову владу где ће због уштеде бити премијер, министар војске, министар полиције и челник свих обавештајних служби, да уносна места у министарствима и јавним предузећима која су упражњена због немогућности пробраних трудбеника СПС да их обављају јер ће бити заузети извршењем других послова у државним институцијама затвореног типа (много је боље да се држава брине о њима него они о држави), попуни грамзивим, захвалним и надасве верним кадровима победничке стране и да он и његово окружење наставе да хране остатак житеља Србије ружичастим сновима о европској будућности.

А шта ће се десити после буђења? За одговор је већ прекасно. За акцију није.